

ברכות יעקב לבניו

חומש זראשית פרק מ"ט פסוקים ג' – כ"ז

להערות והארות:

צבי ליטמן

0533142602

zlitman@netnaki.net.il

פסוק	לשון הפסוק	המשמעות	ביאור המילים
ג	רְאוּבֵן בְּכָרִי אַתָּה כַּחַי וְרֵאשִׁית אוֹנֵי	ראובן, אתה הבן הבכור שלי, אתה כוחי הראשון.	אוֹנֵי – כוחי.
	יָתֵר שְׂאֵת וַיִּתֵּר עָז:	היית ראוי לקבל חלק יותר מאחייך - את הכהונה והמלכות.	יָתֵר – יותר. שְׂאֵת – כהונה. עָז – מלכות.
ד	פָּחַז כַּמִּים אֶל- תוֹתֵר	כיון שמיהרת להראות כעסך כמים הממהרים, לא תקבל את היתירות - המעלות הללו.	פָּחַז – בהלה ומהירות. אֶל- תוֹתֵר – לא תקבל את החלק היותר על אחייך.
	כִּי עָלִיתָ מִשְׁפָּבֵי אַבִּיךָ	שהעברת מיטת יעקב אביך מאהל בלהה לאהל לאה.	
	אַז חָלַלְתָּ יְצוּעֵי עֲלֵה:	ובכך חללת את השראת השכינה שהייתה שורה תמיד על מיטתי.	יְצוּעֵי עֲלֵה – השם שעולה תמיד על מיטתי.
ה	שָׁמְעוּן וְלוֹי אַחִים	שמעון ולוי תמיד בעצה אחת, על שכם ועל יוסף.	
	כָּלִי חֶמֶס מְכַרְתִּיהֶם:	תנחומא] אומנות ההריגה בחרב בה השתמשו בשכם - גנובה היא מעשיו שהלא הוא התברך "ועל חרבך תחיה".	חֶמֶס – גנוב. מְכַרְתִּיהֶם – כלי הריגה.
	תְּרֹגֹם אוֹנְקלוֹס] בכלים גְּנוּבִים (חרב, כנ"ל) השתמשו בארץ מגוריהם.		חֶמֶס – גנוב. מְכַרְתִּיהֶם – בארץ מגוריהם.
	בְּסֹדֶם אֶל- תְּבֹא נַפְשִׁי	שלא יזכר שמי במעשה זמרי בן סלוא.	בְּסֹדֶם – בעצתם.
	בְּקִהְלָם אֶל- תִּחַד כְּבֹדִי	כבודי! אל תתיחד עמהם (אל תיזכר) במעשה קרח.	בְּקִהְלָם – כשנקהלו על משה. אֶל- תִּחַד – אל תתיחד.
ו	כִּי בְּאֶפְסֵם הִרְגוּ אִישׁ	מדרשו] כי בכעסם הרגו את כל אנשי שכם שהיו חשובים בעיניהם כאיש אחד.	בְּאֶפְסֵם – בכעסם. אִישׁ – אנשי שכם.
	פְּשׁוּטוֹ] כי בכעסם הרגו כל איש שכעסו עליו בשכם.		בְּאֶפְסֵם – בכעסם. אִישׁ – כל איש ואיש.
	וּבְרָצְנָם עָקְרוּ- שׁוֹר:	רצו להכרית ולאבד את יוסף.	שׁוֹר – יוסף.
ז	אַרוּר אֶפְסֵם כִּי עָז וְעִבְרַתֶּם כִּי קִשְׁתֶּה	ארור כעסם החזק וחמתם הקשה ולכן...	אֶפְסֵם – כעסם. עָז – חזק. וְעִבְרַתֶּם – חמתם. קִשְׁתֶּה – קשה.
	אַחֲלִקֶם בְּיַעֲקֹב וְאַפְיָצֶם בְּיִשְׂרָאֵל:	א] אפריד את שמעון ולוי זה מזה ע"י שלוי לא יהיה במניין השבטים לקבל חלק בארץ ישראל אלא יתפזר בכל ארץ ישראל. ב] אעשה את שבט שמעון עניים, סופרים ומלמדי תינוקות, ואת שבט לוי מחזרים על הגרנות לקבל תרומה. כך הם יהיו נפוצים ומפורדים.	

פסוק	לשון הפסוק	המשמעות	ביאור המילים
ה	וְהוֹדָה אֶתְּהָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ	יהודה! אחיך יתנו לך הוד ומלכות.	יְיָ - יתנו לך הוד.
	יָדָךְ בְּעֶרְףְּ אֶבְיָד	אויבך ינוסו מפניך (בימי דוד).	
	יִשְׁתַּחֲוּוּ לְךָ בְּנֵי אֲבִיךָ:	כל השבטים יכנעו לך.	
ט	גֹּר אֲרִיָּה? הוֹדָה	דוד שמזרע יהודה, בתחילה יהיה כגור (בימי שאול כבר היה המוציא והמביא), ואח"כ כאריה (כשימלוך על כל ישראל)	גֹּר - אריה צעיר
	מִטָּרֶף בְּנֵי עֲלִית	[1] מהחשד שהרגת את יוסף הסתלקת בני, שהרי אמרת מה בצע וגו'. [2] סלקת עצמך מהחטא של הריגת תמר ע"י שאמרת "צדקה ממני".	מִטָּרֶף - מחשד להריגה. מִטָּרֶף - מהריגה.
י	כָּרַע רֵבֶץ כְּאֲרִיָּה וּכְלָבִיא מִי יִקְיָמְנוּ:	לכן (בימי שלמה) ישכון לבטח בשלום ושלוה לא יפריעו לו במנוחתו, כאריה ולביאה.	
	לֹא-יִסּוּר שָׁבֵט מִיְהוּדָה	מימי דוד ואילך לא תסור המלוכה מיהודה ואפילו בגלות יהיו ראשי הגלות מיהודה.	שָׁבֵט - מושלים.
	וּמַחֲקֵק מִבְּיַן רְגָלָיו	לא יסורו התלמידים מצאצאיו של יהודה - שהנשיאים בארץ ישראל יהיו מיהודה.	וּמַחֲקֵק - התלמידים. מִבְּיַן רְגָלָיו - מצאצאיו.
	עַד כִּי-יָבֵא שִׁילָה	עד שיבא מלך המשיח.	שִׁילָה - [1] המשיח שהשבט - המלכות והממשלה שלו (ת"א). [2] המשיח שכולם יביאו שי לו (מ"א).
	וְלוֹ יִקְהַת עַמִּים:	ואליו אסיפת עמים שכל העולם יתאספו תחת הנהגתו של המשיח.	יִקְהַת - אסיפת.
יא פירוש רש"י {1}	אֶסְרִי לְגִפְן עִירָה	בחלקו יהיו הפירות מבורכים ומגפן אחת יצאו כ"כ הרבה ענבים כדי טעינת עיר.	אֶסְרִי - יקשור. לְגִפְן - לעץ גפן. עִירָה - חמור צעיר.
	וְלִשְׂרָקָה בְּנֵי אֲתָנּוֹ	ופירות של זמורה יטעינו על בן אתון.	וְלִשְׂרָקָה - לזמורת ענבים. בְּנֵי אֲתָנּוֹ - אתון צעיר ביותר.
	כָּפֶס בַּיּוֹן לְבָשׁוּ וּבָדָם- עֲנָבִים סוּתָה:	(על דרך משל) יכבס ביין את לבושו ובמיץ ענבים את בגדו (מרוב יין שיהיה לו).	וּבָדָם- עֲנָבִים - יין אדום. סוּתָה - מין בגד.
יא תרגום אונקלוס פירוש א' {2}	אֶסְרִי לְגִפְן עִירָה	המשיח יאסוף ויחזיר את ישראל לעירם - ירושלים.	אֶסְרִי - יסובב ויחזיר. לְגִפְן - את ישראל המשולים לגפן. עִירָה - לעירו ירושלים.
	וְלִשְׂרָקָה בְּנֵי אֲתָנּוֹ	ולבני ישראל יבנה את בית המקדש.	וְלִשְׂרָקָה - לישראל המשולים לענבי הגפן. בְּנֵי אֲתָנּוֹ - יבנה את בית המקדש.
	כָּפֶס בַּיּוֹן לְבָשׁוּ וּבָדָם- עֲנָבִים סוּתָה:	בגדי המשיח יהיו נאים ואדומים כארגמן וייראה כאילו כיבס לבושו ובגדיו הצבעוניים ביין.	כָּפֶס - יין אדום. סוּתָה - בגדים צבעוניים.
יא תרגום אונקלוס פירוש ב' {3}	אֶסְרִי לְגִפְן עִירָה	המשיח יהיה מוקף בצדיקים בירושלים.	אֶסְרִי - יהיה מוקף. לְגִפְן - בצדיקים. עִירָה - בעירו ירושלים.
	וְלִשְׂרָקָה בְּנֵי אֲתָנּוֹ	ובני ישראל ירכבו על בני אתונות לבית מדרשו ללמוד ממנו תורה.	וְלִשְׂרָקָה - והצדיקים המשולים לענבי הגפן. בְּנֵי אֲתָנּוֹ - תלמידי חכמים.
	כָּפֶס בַּיּוֹן לְבָשׁוּ וּבָדָם- עֲנָבִים סוּתָה:	בגדי המשיח מארגמן יהיו נאים ואדומים וייראה כאילו כיבס לבושו ובגדיו הצבעוניים ביין.	כָּפֶס - יין אדום. סוּתָה - בגדים צבעוניים.

פסוק	לשון הפסוק	המשמעות	ביאור המילים
יב פירוש רש"י {1}	חֻקְלֵי עֵינַיִם מִיָּן	עיניו יהיו אדומות מרוב שתיית יין כי יהיו בחלקו הרבה ענבים.	חֻקְלֵי - אדום.
	וּלְבָן- שַׁיִם מִחֻלָּב:	שיניו יהיו לבנות מרוב שתיית חלב כי יהיה בארצו מרעה טוב לצאן.	מִחֻלָּב - מרוב שתיית חלב
יב תרגום אונקלוס {2}	חֻקְלֵי עֵינַיִם מִיָּן	[1] הרי יהודה יהיו אדומים מהכרמים הגדלים בהם.	חֻקְלֵי - אדום. עֵינַיִם - הרים.
	וּלְבָן- שַׁיִם מִחֻלָּב:	[2] היקבים שלו יהיו שופעים יין.	חֻקְלֵי- אדום. עֵינַיִם- מעיינות וקילוח היקבים.
יג	זְבוּלָן לְחוּף יַמִּים יִשְׁכֵן	ילבינו בקעותיו בתבואה ובעדרי צאן.	שַׁיִם - בקעה.
	וְהוּא לְחוּף אֲנִית וַיִּרְכְּתוּ עַל-צִידוֹ:	חלקו של זבולון יהיה על חוף הים.	
יד	יִשְׁשַׁכַּר חָמַר גָּרַם רַבֵּץ בֵּין הַמְּשַׁפְּתִים:	בסמוך לנמל האניות וכך יתעשר מעיסוקו במסחר. וסוף גבולו מגיע סמוך לצידן.	וַיִּרְכְּתוּ - סופו.
טז	וַיִּט שְׁכָמוֹ לְסָבֵל וַיְהִי לְמַס- עֲבָד:	יששכר כחמור בעל עצמות המהלך ביום ובלילה וישן בין העיירות, כך יששכר קיבל על עצמו לסבול עול התורה וכשהם גולים למקום תורה לנים בין העיירות.	גָּרַם - עצמות. הַמְּשַׁפְּתִים - התחומים.
	וַיִּרְא מְנַחֵה כִּי טוֹב וְאֵת- הָאָרֶץ כִּי נִעְמָה	ראה לחלקו ארץ מבורכת וטובה להוציא פירות.	מְנַחֵה - נחלה.
יז	וַיִּט שְׁכָמוֹ לְסָבֵל וַיְהִי לְמַס- עֲבָד:	[1] וקיבל על עצמו לסבול עול תורה ולפסוק הוראות ולעבר חדשים ושנים	וַיִּט - הטה, השפיל. שְׁכָמוֹ - כתפו. לְמַס עֲבָד - מוטל עליהם צרכי הציבור.
		[2] יטה שכמו לסבול מלחמות וכבוש את אויביו והם יכנעו ויעלו לו מס (ת"א)	לְמַס עֲבָד - הגויים ישלמו לו מסים.
טז	דָּן וַדִּין עָמוֹ	שמשון הבא משבט דן ינקום נקמת עמו מפלישתים.	וַדִּין - יריב בעד, ינקום.
	כָּאֶחָד שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל:	[1] כל ישראל יהיו כאחד עמו בנקמתו.	כָּאֶחָד שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל - כל ישראל יחד.
יז פירוש רש"י {1}	וְהִי דָן נָחַשׁ עָלָי דָּדָּ שְׁפִיפֹן עָלָי אֲרַח	[2] נקמת שמשון מפלישתים דומה לנקמת דוד מגלית (דוד בא משבט יהודה המיוחד שבשבטים)	כָּאֶחָד שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל - כמיוחד שבשבטי ישראל.
	הַנֶּשֶׁךְ עֲקָבֵי- סוּס וַיִּפֹּל רָכְבוֹ אַחֹר:	שמשון יהיה כמו הנחש שבדרך...	שְׁפִיפֹן - נחש.
יז תרגום אונקלוס {2}	וְהִי- דָן נָחַשׁ עָלָי- דָּדָּ שְׁפִיפֹן עָלָי- אֲרַח	שנושך את עקב הסוס כדי להרוג את רוכבו בלי שנוגע בו (כך שמשון הפיל את עמודי הבית והפלישתים שעל הגג מתו)	נָחַשׁ- צפעוני. שְׁפִיפֹן - פתן. ואין תרופה למכתם.
	הַנֶּשֶׁךְ עֲקָבֵי-סוּס וַיִּפֹּל רָכְבוֹ אַחֹר:	שמשון יפיל אימה על הפלישתים, כצפעוני ישכון בדרכים וכפתן יארום להם על השבילים.	
יח	לִישׁוּעָתְךָ קוֹיָתִי הַהוּא:	יהרוג את גיבוריהם, פרשים ורגליים, יעקור סוסיהם ומרכבותיהם ויכרית רוכביהם לאחור.	
		כשינקרו אתת עיניו שמשון יתפלל לישועת ה'. ("זכרני נא וחזקני נא")	

פסוק	לשון הפסוק	המשמעות	ביאור המילים
יט	גָד גְּדוּד יְגוֹדְנוּ	משבט גד יצאו גדודים חלוצים לפני המחנה לכבוש את הארץ כפי שהתנה עמהם משה.	גְּדוּד יְגוֹדְנוּ – יתקהלו ויצאו ממנו גדודים.
	וְהוּא יְגַד עֲקֵב:	וישובו על עקבותיהם בשלום ולא יחסר מהם איש.	יְגַד עֲקֵב – הגדודים ישובו על עקבותיהם.
כ	מֵאֲשֶׁר שָׁמְנָה לְחֶמוֹ	מאכל הבא מחלקו של אשר יהיה שמן (לפי שהזיתים מרובים בחלקו).	
	וְהוּא יִתֵּן מֵעֲדֵנֵי מֶלֶךְ:	ומארצו יספקו תפנוקי מלכים - שמן ובשמים.	
כא פירוש רש"י א' {1}	נִפְתְּלֵי אֵילָה שְׁלַחָה	ארצו של נפתלי (בקעת גינוסר) ממחרת כאילה לבשל פירותיה.	
	הִנֵּתָן אֲמֵרֵי-שֹׁפָר:	אוכלי פירותיו יודו ויברכו לה, ונפתלי יודה על החלק שנפל בחלקו.	אֲמֵרֵי-שֹׁפָר - אמרים נאים, ברכות והודאות.
כא פירוש רש"י ב' {2}	נִפְתְּלֵי אֵילָה שְׁלַחָה	שבט נפתלי הזדרז כאילה להילחם בסיסרא.	
	הִנֵּתָן אֲמֵרֵי-שֹׁפָר:	ועל ידם שרו דבורה וברק שירה לקב"ה.	אֲמֵרֵי-שֹׁפָר - אמרים נאים, שירה.
כא דרשת הז"ל {3}	נִפְתְּלֵי אֵילָה שְׁלַחָה	נפתלי יזדרז כאילה (ביום קבורת יעקב).	
	הִנֵּתָן אֲמֵרֵי-שֹׁפָר:	להביא את שטר המכירה שמכר עשיו ליעקב את חלקו בערת המכפלה.	אֲמֵרֵי-שֹׁפָר - כמו אמרי ספר, השטר.
כב פירוש רש"י {1}	בֵּן פְּרֵת יוֹסֵף בֶּן פְּרֵת עֲלֵי-עֵינָן	יוסף הוא בן חן וחנו נטוי על כל עין הרואה אותו.	פְּרֵת – חן.
	בָּנוֹת צַעֲדָה עֲלֵי-שׁוֹר:	בנות הרבה צעדה כל אחת מהן על החומה כדי לראותו.	עֲלֵי-שׁוֹר – 1] על החומה. 2] בשביל לראות.
כב תרגום אונקלוס {2}	בֵּן פְּרֵת יוֹסֵף בֶּן פְּרֵת עֲלֵי-עֵינָן	בני יוסף יפרה וירבה כגפן הניצב על עין המים.	פְּרֵת – יפרה. עֲלֵי-עֵינָן – על המעיין.
	בָּנוֹת צַעֲדָה עֲלֵי-שׁוֹר:	בנות צלפחד יקבלו חלק בשני צידי הירדן והן יעברו את הירדן מצד לצד בתוך גבולם.	עֲלֵי-שׁוֹר – על הירדן שהוא כחומה לארץ ישראל.
כב מדרש אגדה א {3}	בֵּן פְּרֵת יוֹסֵף בֶּן פְּרֵת עֲלֵי-עֵינָן	יוסף זכה לגדולה כי הגדיל והגביה עצמו כדי להסתיר את אמו מעיניו של עשיו.	פְּרֵת – גדולה. פְּרֵת עֲלֵי-עֵינָן – הגדיל עצמו כנגד העין.
	בָּנוֹת צַעֲדָה עֲלֵי-שׁוֹר:	ומה היא הגדולה? שהיו בנות מצריים יוצאות לראותו כשנהיה משנה למלך.	עֲלֵי-שׁוֹר – 1] על החומה. 2] בשביל לראות.
כב מדרש אגדה ב {4}	בֵּן פְּרֵת יוֹסֵף בֶּן פְּרֵת עֲלֵי-עֵינָן	אפילו שיפרה וירבה לא ישלוט בזרעו עין הרע.	פְּרֵת – יפרה. עֲלֵי-עֵינָן – מעל שליטת העין.
	בָּנוֹת צַעֲדָה עֲלֵי-שׁוֹר:	בנות הרבה צעדה כל אחת מהן על החומה כדי לראותו.	עֲלֵי-שׁוֹר – 1] על החומה. 2] בשביל לראות.

פסוק	לשון הפסוק	המשמעות	ביאור המילים
כג	וַיִּמְרְהוּ וְרֵבּוּ	אחיו ופּוֹטִיפֶר ואשתו מיררו את חייו, ואחיו נעשו יריבים שלו.	וַיִּמְרְהוּ- מיררו את חייו. וְרֵבּוּ- נעשו לו יריבים.
	וַיִּשְׁטְמְהוּ בְּעֲלֵי חֲצִים:	אחיו שלשונם היה כחץ - שדיברו עליו קשות, שנאו אותו.	וַיִּשְׁטְמְהוּ- שנאוהו. בְּעֲלֵי חֲצִים- שלשונם כחץ.
		אחיו שראויים לחלוק עמו בירושת יעקב שנאו אותו.	וַיִּשְׁטְמְהוּ- שנאוהו. בְּעֲלֵי חֲצִים- בעלי חלוקה.
כד פירוש רש"י {1}	וַתֵּשֶׁב בְּאֵיתָן קִשְׁתוֹ וַיִּפְּזוּ זְרַעֲיָהּ וַיְדִי מִיַּדִּי אָבִיר יַעֲקֹב מִשֵּׁם רַעָה אֶבְרָם יִשְׂרָאֵל:	בסוף התחזק יוסף ומלך במצרים, וקושטו זרועות ידיו בטבעת המלך שהיא מזהב מופז.	וַתֵּשֶׁב בְּאֵיתָן קִשְׁתוֹ - חוזקו התקיים וגבר. וַיִּפְּזוּ - קושטו בזהב מופז.
	גדולה זו הייתה לו מאת ה' ומשם עלה להנהיג את אחיו ולמלוך עליהם.	אָבִיר יַעֲקֹב - הקב"ה. אֶבְרָם יִשְׂרָאֵל - השבטים שהם עיקרן של ישראל.	
כד תרגום אונקלוס {2}	וַתֵּשֶׁב בְּאֵיתָן קִשְׁתוֹ וַיִּפְּזוּ זְרַעֲיָהּ וַיְדִי מִיַּדִּי אָבִיר יַעֲקֹב מִשֵּׁם רַעָה אֶבְרָם יִשְׂרָאֵל:	שבה נבואתו (חלומו שימלוך) להתקיים כי בטח בחוזקו של ה' ולכן זכה למלוך על מצריים וקושטו זרועות ידיו בזהב מופז.	וַתֵּשֶׁב- שבה נבואתו להתקיים. בְּאֵיתָן קִשְׁתוֹ- כי בה' היה מבטחו. וַיִּפְּזוּ- קושטו בזהב מופז.
	גדולה זו הייתה לו מאת ה' ומשם עלה להנהיג את אביו ואחיו ולמלוך עליהם.	אָבִיר יַעֲקֹב - הקב"ה. אֶבְרָם יִשְׂרָאֵל - אב ובניו - משפחת ישראל.	
כד דרשת חז"ל {3}	וַתֵּשֶׁב בְּאֵיתָן קִשְׁתוֹ וַיִּפְּזוּ זְרַעֲיָהּ וַיְדִי מִיַּדִּי אָבִיר יַעֲקֹב מִשֵּׁם רַעָה אֶבְרָם יִשְׂרָאֵל:	יוסף התגבר על הניסיון עם אשת פוטיפר...	
	בזכות שנראתה לו דמות אביו יעקב, ולכן זכה להיות מנהיג ישראל, ושיחקק שמו על אחד מאבני החושן.		
כה	מֵאֵל אָבִיר וַיַּעֲזֹרֶנּוּ וְאֵת שְׂדֵי וַיְבַרְכֵנּוּ	מאת ה' קיבלת גדולה זו והוא יעזור לך, וכיוון שהיית נאמן לה' (שלא חטאת באשת פוטיפר) לכן ה' יברך אותך.	
	תַּבְרַךְ בְּבִרְכּוֹת שָׁמַיִם (גַּשְׁמִיִּם) וּבְבִרְכּוֹת תְּהוֹם (מַעֲיִנּוֹת)		
כו פירוש רש"י {1}	בְּרַכַּת שְׂדֵימִים מַעַל בְּרַכַּת תְּהוֹם רַבְּצָת	יתברכו המולידים והיולדות שיפרו וירבו.	שְׂדֵימִים וְרַחֵם - מולידים ויולדות.
	בְּרַכַּת אָבִיר גָּבְרוּ עַל- בְּרַכַּת הוֹרֵי	הברכות שה' בירך אותי גברו על הברכות שבירך את הוריי.	
	עַד- תַּאֲוֹת גְּבַעַת עוֹלָם	כי ברכתי היא ללא גבול אלא עד סוף העולם (כמש"נ "ופרצת וגו' ")	תַּאֲוֹת - סוף.
כו תרגום אונקלוס {2}	תַּהֲיִין לְרֵאשׁ יוֹסֵף וּלְקַדְקַד נְזִיר אֲחִיו:	כל הברכות הללו יחולו על יוסף שהיה נבדל ונפרש מאחיו.	
	בְּרַכַּת אָבִיר גָּבְרוּ עַל- בְּרַכַּת הוֹרֵי	הברכות שאביך מברך אותך יתווספו על הברכות שבירך אותי אבי.	
כו תרגום אונקלוס {2}	עַד- תַּאֲוֹת גְּבַעַת עוֹלָם	שהיו חשובות ביותר עד שאמי הצדקת חמדה אותם בשבילי.	תַּאֲוֹת - חמדה. גְּבַעַת עוֹלָם- צדיקים (רבקה).
	תַּהֲיִין לְרֵאשׁ יוֹסֵף וּלְקַדְקַד נְזִיר אֲחִיו:	כל הברכות הללו יחולו על יוסף שהיה נבדל ונפרש מאחיו.	

פסוק	לשון הפסוק	המשמעות	ביאור המילים
כז פירוש רש"י {1}	בְּנִימִין זָאב יִטְרֹף	[1] אנשים משבט בנימין יחטפו נשים כזאב הטורף (בפלגש בגבעה)	
	בְּבִקְרַי אֵכֵל עֵד	[2] שאול שהוא משבט בנימין ינצח את כל אויביו כזאב.	
	וְלַעֲרֵב יַחֲלַק שָׁלַל:	שאול שיהיה המלך הראשון של ישראל ישלול את שלל אויביו.	בְּבִקְרַי - בזמן המלך הראשון. עֵד - שלל.
כז תרגום אונקלוס {2}	בְּנִימִין זָאב יִטְרֹף	גם בגלות המשולה ללילה, מרדכי ואסתר ירשו את בית המן.	וְלַעֲרֵב - בזמני הגלות.
	בְּבִקְרַי אֵכֵל עֵד	בחלק של בנימין יבנה בית המקדש ובו המזבח.	
	וְלַעֲרֵב יַחֲלַק שָׁלַל:	ביום, המזבח יאכל את הקרבנות.	עֵד - שלל
		ובערב, יתחלקו הכהנים בבשר הקרבנות.	